

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **npráp. M. K.**, bytom H., zastúpeného **JUDr. I. V.**, advokátom so sídlom K., proti žalovanému **Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Bratislava, Pribinova 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: SLV-85/PK-2009 zo 16. septembra 2009, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/225/2009-36 z 10. februára 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zrušil podľa § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozhodnutie žalovaného č. p.: SLV-85/PK-2009 zo 16. septembra 2009 a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Rozhodol tak s odôvodnením, že žalovaný v súdom stanovenej lehote nepredložil spisový materiál v danej veci, ako ani vyjadrenie k žalobe, čím prakticky znemožnil súdu preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a nepredloženie správneho spisu je zákonným dôvodom na zrušenie preskúmaného rozhodnutia. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa

§ 250k ods. 1 OSP a priznal žalobcovi náhradu trov konania v sume 292,38 eur titulom trov právneho zastúpenia, lebo mal v konaní úspech.

Žalovaný napadol rozsudok súdu prvého stupňa v zákonnej lehote podaným odvolaním navrhujúc prvostupňový rozsudok zrušiť a vrátiť vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, a to pre inú vadu majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ OSP). Odvolanie odôvodnil tým, že spisový materiál spolu s vyjadrením k podanej žalobe bol doručený prvostupňovému súdu dňa 14.01.2010 a napadnutý rozsudok bol vydaný dňa 10.02.2010.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie navrhol odvolanie žalovaného odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. b/ OSP (v spojení s § 246c ods. 1 OSP) odvolanie odmietol, pretože bolo podané osobou, ktorá na jeho podanie nie je oprávnená. Poukazoval na to, že správnym orgánom, ktorý rozhodoval vo veci v poslednom stupni bol Minister vnútra Slovenskej republiky, avšak odvolanie je podané Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky. Alternatívne navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť, pretože žalovaný nesplnil povinnosť vyjadriť sa na výzvu súdu k žalobe a doručiť konajúcemu súdu spis v určenej lehote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednávúc vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) dospel k názoru, že napriek pochybeniu, ktorého sa súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní dopustil, odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Prvou otázkou, ktorú bolo potrebné si v rámci odvolacieho konania vyriešiť, bola otázka prípustnosti odvolania, nakoľko prvostupňový súd, zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 3 OSP z dôvodu, že neboli predložené spisy správneho orgánu.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Od 01. októbra 2004 je v správnom súdnictve opravný prostriedok prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti (§ 246c ods. 1 veta druhá OSP). Výslovne ustanovené znamená určenie rozhodnutia (uznesenia alebo rozsudku), proti ktorému možno použiť opravný prostriedok a aj prípadné určenie, kedy je opravný prostriedok prípustný a kedy je už vylúčený.

Podľa § 250j ods. 3 OSP súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu, ak rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a konanie zastaví, ak rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch nie je súd viazaný.

Ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, súd uvedie vo výroku rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku (§ 250j ods. 4 OSP).

Podľa § 250ja ods. 1 OSP proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1 a 2 je prípustné odvolanie.

Možnosť podať opravný prostriedok - odvolanie proti zrušujúcim rozsudkom vydaným v konaní o žalobách podľa § 250j ods. 3 OSP nie je v piatej časti OSP upravená.

Z ustanovenia § 246c ods. 1 veta druhá OSP takto potom vyplýva, že proti týmto rozhodnutiam nie je odvolanie prípustné, nakoľko vzhľadom na konkrétnosť právnej úpravy odvolania v piatej časti OSP použitie tretej časti OSP v súvislosti s pripustením odvolania prakticky neprichádza do úvahy.

Pri preskúvaní napadnutého rozsudku krajského súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, vychádzajúc z obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie, ktorým krajský súd „zrušuje rozhodnutie žalovanej zo dňa 05. decembra 2008, číslo: 4386/08

podľa § 250j ods. 3 OSP a vracia vec žalovanému na ďalšie konanie“, síce nemalo byť vydané, nakoľko aj keď žalovaný nepredložil administratívny spis v súdom požadovanej lehote, t. j. do 04.01.2010, ale až 14.01.2010, v čase vydania rozhodnutia 10.02.2010 súd mal už spis k dispozícii. Preto zrušenie rozhodnutia žalovaného pre nepredloženie administratívneho spisu nebolo na mieste. Toto pochybenie prvostupňového súdu však nie je možné v odvolacom konaní odstrániť ani inak napraviť, nakoľko ak nie sú splnené zákonom ustanovené podmienky prípustnosti opravného prostriedku a napriek tomu by sa odvolací súd týmto opravným prostriedkom vecne zaoberal, môže dôjsť k porušeniu základného práva na spravodlivý proces (bližšie pozri napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 356/06 z 10. októbra 2007 – www.concourt.sk).

Preto, ak krajský súd hoci nesprávne vzhľadom na doručenie požadovaného administratívneho spisu ako aj vyjadrenie na žalobu ku dňu rozhodovania vo veci, zrušil rozhodnutia žalovaného správneho orgánu podľa ustanovenia § 250j ods. 3 OSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie, Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolaciemu neostalo iné ako odvolanie žalovaného odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá OSP ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, keďže v danej veci odvolanie Občiansky súdny poriadok vo svojej piatej časti výslovne nepripúšťa a iný výklad by mohol byť porušením princípu právnej istoty ako jednej obsahových náležitostí právneho štátu.

K námietke žalobcu, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou, Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti, že v správnom súdnictve žalovaným je pri rozhodnutiach vydaných v správnom konaní správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni, ako nositeľ konkrétnych právomocí. Bude to teda správny orgán, ktorý rozhodol v správnom konaní o odvolaní alebo o rozklade, a pokiaľ príslušný zákon riadny opravný prostriedok nepripúšťa, bude to správny orgán, ktorý rozhodol v prvom a súčasne aj v poslednom stupni (§ 250 ods. 4 OSP). Pri ústredných orgánoch štátnej správy (alebo orgánu s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky) je žalovaným tento orgán, aj keď rozhodnutie vydal ten, kto stojí na jeho čele (minister, predseda, vedúci). Napríklad ministerstvo je centralizovaným a monokratickým orgánom štátnej správy, na čele ktorého stojí minister menovaný prezidentom na návrh predsedu vlády. Právnu subjektivitu má ministerstvo, ktoré je definované ako právnická osoba (§ 35 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších

predpisov). Minister nie je sám o sebe správnym orgánom, ale osobou stojacou v čele tohto správneho orgánu. Pri rozhodovaní o rozklade rozhodovanie v prvom aj druhom stupni správneho konania zostáva na úrovni správneho orgánu toho istého stupňa; ide vlastne o osobitný prípad opravy vlastného rozhodnutia. Svedčí o tom napríklad aj judikatúra prvorepublikového Najvyššieho správneho súdu, konkrétne jeho nálezu z 23. októbra 1947 č. 302/46-7 publikovaného v Bohuslavovej zbierke nálezov Najvyššieho správneho súdu vo veciach administratívnych pod číslom Boh. A 1729/47 30296, podľa ktorého ministerstvo je úradom predstavujúcim súhrn osobných a vecných prostriedkov zorganizovaných do jedného celku za účelom výkonu určitého vymedzeného úseku verejnej správy. Ministerstvo je organizované monokraticky; vedené je členom vlády menovaným prezidentom na návrh predsedu vlády. Na základe týchto skutočností pojmy „ministerstvo“ a „minister“ je možné považovať za pojmy identické; nejde preto o prekážku brániacu rozhodnutiu o odvolaní (bližšie pozri napr. ZSP č. 54/2008). Takto potom ak ide o rozhodovanie ústredného orgánu štátnej správy (alebo orgánu s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky) a rozklade rozhodoval vedúci tohto orgánu pasívne legitimovaným účastníkom je tento orgán a nie ten, kto rozhodoval o rozklade.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 146 ods. 1 OSP per analogiam, keďže odmietnutím odvolania nedošlo k jeho vecnému vybaveniu a nebol daný dôvod na rozhodnutie podľa § 146 ods. 2 OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková